

Jan Petersen (S):

Da Folketinget i 1999 vedtog et yderst velmotiveret indgreb mod stigende ikke bare brug, men også i et vist omfang misbrug af kunde- og konkurrenceklausuler, glimrede de nuværende regeringspartier Venstre og De Konservative ved at stemme imod. De fandt dengang, at indgrebet var helt urimeligt, da indgrebet bl.a. indeholdt en med partiernes egne ord »voldsom betaling for at benytte kunde-klausuler«.

Kl. 10.05

At stille lønmodtagerne stærkt over for arbejds-givernes stigende brug af disse klausuler var de to partier så meget imod, at man valgte at udstille sin modstand ved direkte at stemme imod.

Nu kommer de samme partier så og foreslår, at vi uændret fortsætter med det indgreb, som man i så kraftige vendinger var imod i 1999. Hvad er der sket? Er man blevet klogere, eller er det kun lysten til at udstille sin egen modstand mod det, der er blevet mindre?

Så skulle det jo være godt, at vi så fortsætter der, hvor indgrebet, man var imod, er. Men det synes jeg ikke er godt nok, for der er ikke nogen nye ambitioner, og man har ikke nogen egne ambitioner fra regeringens side. Det er for slapt, for tingene har flyttet sig.

Jeg tror, alle er enige i, at virksomheder skal have lov til at beskytte sig over for misbrug af forretningshemmeligheder og også have mulighed for at beskytte sig konkurrencemæssigt, men når over 100.000 privatansatte danske lønmodtagere er omfattet af konkurrence- og kunde-klausuler og dermed får begrænset deres muligheder for at skifte job, udnytte deres kvalifikation og bidrage til det fleksible og dynamiske arbejdsmarked, så har vi vel en slags problem, selv om loven i 1999 lagde op til at for-mindske anvendelsen af disse klausuler.

Noget nævneværdigt fald i brugen af kunde- og konkurrenceklausuler er der jo ikke tale om. Og det er i den sammenhæng, regeringens slappe ambitionsniveau er for fattigt. Ambitionen var jo at nedbringe, og det er ikke sket i nævneværdig grad.

Der er åbenbart på LO-området en stigning i anvendelse af disse klausuler. Det kan undre. Men ikke regeringen, for i bemærkningerne til lovforslaget afvises et indgreb over for timeløns-området, så det dermed kunne blive ligestillet med funktionærområdet. Det tema bør dyrkes under udvalgsarbejdet.

Det fattige i lovforslaget består også i, at rege- ringen ikke forholder sig til den helt centrale problemstilling, at det er gratis for virksomhe- den at pålægge en ansat en kunde-klausul, hvis der i forvejen er en konkurrenceklausul, og at det netop er disse kombinationsklausuler, der si- den lovens vedtagelse har været i vækst.

Et andet problem, regeringen viser sin lige- gyldighed over for med lovforslaget, er, at en kunde-klausul også gælder, hvis man afskediges uden selv at være årsag til afskedigelsen. Det er jo en ekstra straf, man her påfører lønmodtage- ren.

Siden lovens vedtagelse tyder meget på, at vi også bør forholde os til et nyt fænomen, som kaldes medarbejderklausuler, dvs. aftaler mel- lem virksomheder om, at de ikke må ansætte hinandens medarbejdere. Disse aftaler kommer oftest ikke til medarbejderens kendskab, hvilket er en urimelig indskrænkning af den enkelte lønmodtagers frihed.

Den problemstilling er ikke berørt i lovforsla- get, og jeg er i øvrigt ikke stødt på initiativer el- ler synspunkter, der viser, at regeringen eller be- skæftigelsesministeren har interesse for dette uliberal fænomen.

Derfor ønsker Socialdemokraterne, at vi lov- giver om kunde- og konkurrenceklausuler på skærpet vis, fordi vi ønsker, at den enkelte løn- modtager skal have mulighed for at skifte job, og fordi vi ønsker et fleksibelt og dynamisk ar- bejdsmarked. Vi ønsker problemstillingen om medarbejderklausuler inddraget i debatten, og vi vil under udvalgsarbejdet søge flertal for de synspunkter, som jeg her har nævnt.

Vi synes, regeringen tager for slapt på proble- merne og dermed også deltager i et svigt over for over 100.000 lønmodtagere, hvis frihed på arbejdsmarkedet begrænses. Det kan undre, at en liberal regering har et så fattigt standpunkt i denne sag.

Bent Bøgsted (DF):

L 40 fastholder reglerne for konkurrence- og kunde-klausuler, som de er i dag.

I 1999 blev reglerne strammet med en klar hensigt om, at mængden af konkurrence- og kunde-klausuler skulle begrænses. Man indførte en revisionsbestemmelse, der skulle sikre, at man på et senere tidspunkt vurderede, hvorvidt loven fungerede efter hensigten.

Det har et udvalg under regeringen nu godt- gjort – gennem en redegørelse offentliggjort i september i år – at loven gør. Der er konstateret